

ORMOŽANČEK

Glasilo | Osnovna šola Ormož | številka 1 | 2018/2019

Maskota Osnovne šole Ormož je postal Zdravko

Ministrica prišla na zajtrk v našo šolo

Ledena pravljica

www.osormoz.si

UVODNIK

Spoštovani bralci,

pred vami je prva številka Ormožančka v šolskem letu 2018/2019. Pozorni bralci lahko opazite, da je dobila letošnja številka, tako kot naša šola, novo podobo.

Za nami je četrtnina šolskega leta in pred nami novi izzivi v letu 2019. Začetek šolskega leta je minil v posebnih okoliščinah. Od nas vseh so terjale veliko iznajdljivosti in dobre volje. Skupaj smo premagali vse ovire in se v mesecu oktobru razveselili nove šolske kuhinje ter prenovljene jedilnice. Improvizacije navajeni smo pričeli v novembru še s prilagojenim izvajanjem športa. Sedaj vsak dan radovedno sledimo napredku prenove športne dvorane in se nadejamo, da bomo lahko ure športa čim prej spet izvajali v športni dvorani.

Istočasno smo na šoli začeli oblikovati tihe koticke za druženje. Menim, da smo lahko uspešni samo v okolju, kjer se počutimo prijetno. Druga pomembna sestavina uspešnosti je varnost. Varno šolsko okolje se moramo truditi ustvarjati vsi, ki velik del dneva preživimo v šolskih prostorih. Seveda ne smemo pozabiti na prijaznost, poštenost, pravičnost, prijateljstvo in pomoč drug drugemu.

Želim si, da se v letu 2019 počutimo varne in da nas na vsakem koraku spremlja zgornjih 5 P-besed. Tako bo leto 2019 najboljše leto »Ever«!

Aleksander Šterman, prof.,
ravnatelj

KOLOFON

ORMOŽANČEK

glasilo Osnovne šole Ormož
letnik 2018/2019

Fotografije: arhiv šole

Jezikovni pregled: Tina Zdravec, prof.

Oblikovanje: Renata Pučko, prof.

4

KNJIGOBELŽNICA

5

POK- EKSPERIMENTALNICA

6

MASKOTA OSNOVNE ŠOLE ORMOŽ

8

GIBANJE ZA ZDRAVJE ZA DOBRO TELESNO IN DUŠEVNO POČUTJE

9

Ministrica na zajtrku pri nas na šoli

10

Skupnost učencev Osnovne šole Ormož

12

Eko šola

13

Obiskali smo Rdeči križ

Pohod v ormoške lagune

13

Rastem s knjigo

14

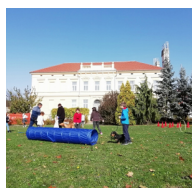
Živalske vrste v šolskem terariju

15

Naravoslovni dan o življenjskih okoljih

16

Počitniški pasji direndaj

17

Jesenski kros

18

Kulturni dan v tednu otroka

19

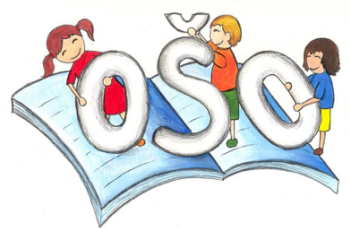

Pohod na Hajndl

19

Planinski izlet

OSNOVNA ŠOLA ORMOŽ
Znanje | Varnost | Odgovornost | Ustvarjalnost

20

NA KLEPETU Z ...

Metka Lešničar

22

RAZRED SE PREDSTAVI

1. a in b

24

KOLUMNA ...

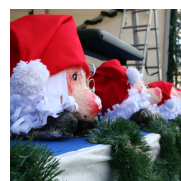
Katja Bencak

25

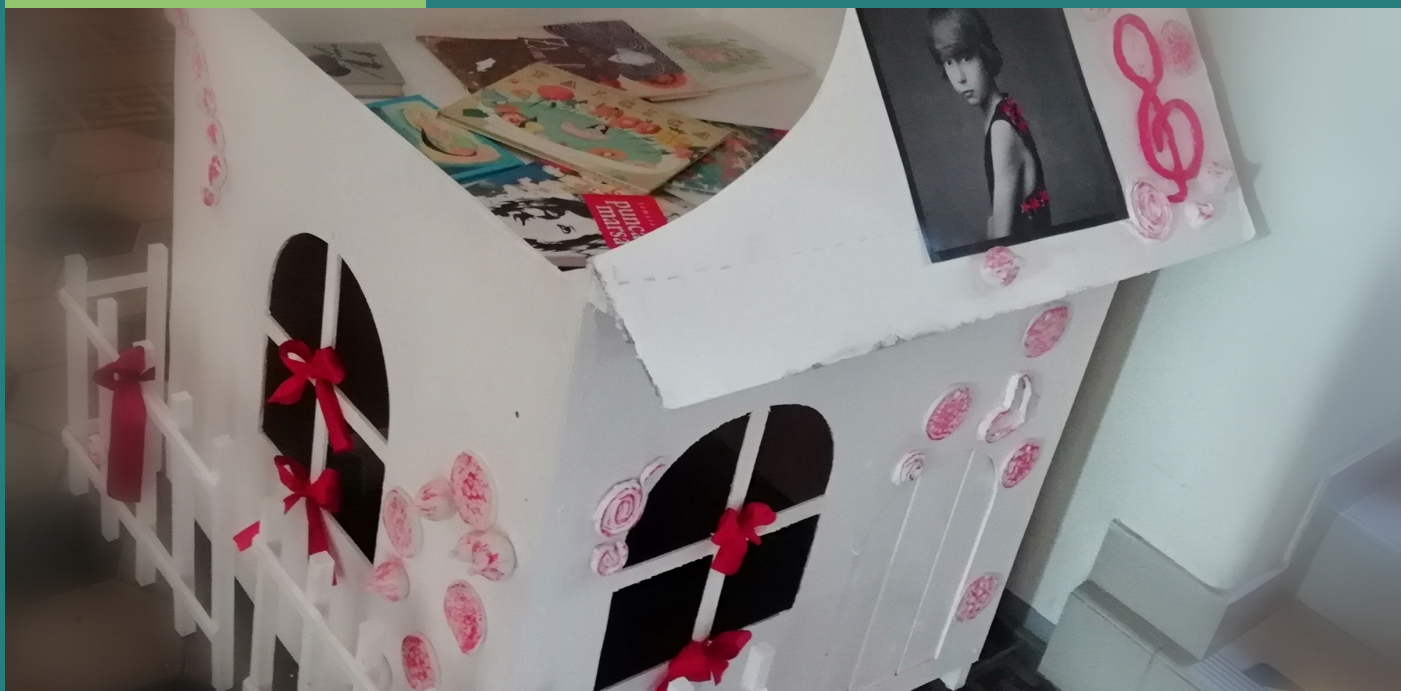

Učenje skozi umetnost

26

Ledena pravljica

KNJIGOBEŽNICA PONOVRNO ODPRLA SVOJA VRATA

»Noben prijatelj ni tako zvest, kot je knjiga.« (Ernest Hemingway)

Vabljeni torej vsi – učenci, učitelji, starši, sorodniki učencev ter vsi ostali obiskovalci šole, da se ustavite pri hiški, vzamete kakšno knjigo, ki morda čaka prav vas. Seveda pa bomo najbolj veseli, če boste vanjo prinesli tudi kakšno knjigo, revijo, ki morda kje doma zaprašena sameva, nekemu pa bi lahko polepšala dan.

»Knjigobežnice« je vseslovenski projekt, ki je nastal leta 2011 na Facebooku, ko je njegova ustanoviteljica Nina Kožar želela sprožiti podarjanje knjig neznancem na javnih mestih. Vsaka podarjena knjiga je imela sporočilce, darovalci in najditelji pa so mesta, na katerih so knjige pustili ali našli, fotografirali in objavili na Facebooku. Kmalu je ideja zaokrožila po spletu in ljudje so jo nadgradili s tem, da so začeli na javnih mestih postavljati hiške, v katere so postavili knjige z namenom, da jih vzamejo mimoidoči. Knjigobežnice so začele po različnih krajih Slovenije rasti kot

gobe po dežju, njihovi postavljalci pa so lokacije sporočali ustanoviteljici Nini Kožar. Na spletu se nahaja seznam lokacij, na katerem boste našli tudi hiško, ki že četrto leto stoji tudi na Osnovni šoli Ormož. Letos smo ji prenovili fasado, obiskovalce pa ponovno pričakuje na svojem starem mestu – v avli starega dela šole (v bližini zbornice). Zanj skrbi ekipa »Knjigobežničnih ambasadorjev« iz 7. b, ki so predlagali nekaj novosti, s katerimi bomo letos obogatili ta projekt spodbujanja bralne pismenosti.

Tina Zadravec, prof.

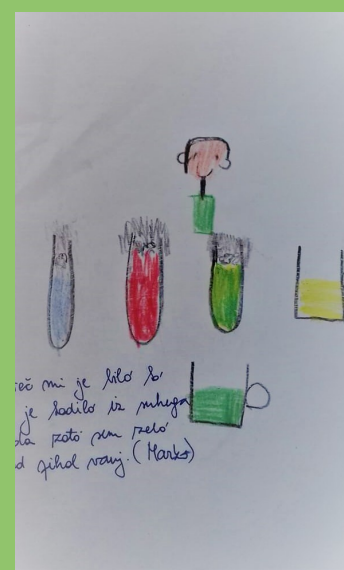
POK-ova eksperimentalnica

Bližal se je čas krompirjevih počitnic in čarovnice so se oglasile tudi na naši šoli. Pripravile so poskuse s suhim ledom (kemijsko je to ogljikov dioksid, ki pri sobnih pogojih sublimira). Njegove lastnosti so uporabili učenci »POK-a« (izbirnega predmeta Poskusi v kemiji). Za učence podaljšanega bivanja so pripravili različne poskuse, ki so jih lahko izvajali mlajši učenci. Da pa je bila dogodivščina še bolj zanimiva, pa se je Dina preoblekla v čarovnico in čarala ...

Eksperimentalnica je bila zanimiva učna izkušnja za starejše in mlajše učence. Starejši učenci so sami raziskali vse o suhem ledu, si izbrali svoj poskus in se

na njega ustrezno pripravili, da so lahko vodili svojo delavnico. Mlajši učenci pa so na zabaven in poučen način spoznavali svet snovi.

● ● ● ● ●
Maskota
osnovne šole
Ormož je postal
Zdravko

V šolskem letu 2018/2019 je naša šola dobila svojo novo maskoto. Pri nastajanju le-te so sodelovali vsi učenci šole, ki so na tehniškem dnevu v mesecu septembru ustvarjali svoje predloge. Vsak oddelek je izmed vseh maskot, ki so nastale znotraj oddelka, izglasoval najboljšo, te pa so se potegovalle v konkurenci 18 maskot vseh oddelkov šole.

Vsak oddelek je imel možnost svojo maskoto predstaviti vsem učencem in učiteljem šole, ti pa so nato s tajnim glasovanjem izbrali zmagovalno maskoto. S 155 glasovi je bil izbran predlog, ki ga je pripravila Nika Komperšak, učenka 9.a-razreda. Nikin izdelek je dokončno izpilila učiteljica likovne umetnosti Janja Rudolf, maskota, ki ji je ime Zdravko, pa bo odslej zastopala Osnovno šolo Ormož.

In kdo sploh je maskota Zdravko?

Kot so Ormožani, je tudi vodni bivol Zdravko nekaj posebnega v slovenskem prostoru. Kljub temu, da prihaja iz daljne Indije, je v ormoških lagunah našel svoj dom. Je pogumen, močan, karizmatičen, potrpežljiv in dobrosrčen ter kot takšen vzor vsem učencem naše osnovne šole. Uživa v gibanju na svežem zraku in v dobri lokalno pridelani hrani. Ker je v Ormožu najbolj priljubljen šport roket, je tudi sam odet v barve šolskega rokometnega kluba. V spomin na položeni temeljni kamen za gradnjo slovenske šole na Hardeku leta 1900 ima na dresu številko 00.

Zdravku želimo veliko veselja in ponosa ob promociji šole, mi vsi pa ga bomo z veseljem pozdravili, ko ga bomo srečevali na različnih prireditvah in dogodkih v šoli in izven nje.

Janja Rudolf, prof.

GIBANJE IN ZDRAVJE ZA DOBRO TELESNO IN DUŠEVNO POUČUTJE - RaP

Razširjen program s področjem oziroma naslovom Gibanje in zdravje za dobro telesno in duševno počutje je s svojimi aktivnostmi obogatil dejavnosti na naši šoli. Področje zajema tri sklope:

- Gibanje,
- Hrana in prehranjevanje,
- Zdravje in varnost.

Zanj skrbita učiteljici Simona Brumen in Nataša Rizman Herga. Učiteljica Simona je odgovorna za sklop s področja gibanja, učiteljica Nataša pa za hrano, prehranjevanje, zdravje in varnost (Naravoslovni RaP).

Pri Naravoslovnem RaP-u sodelujejo učenci od 6. do 9. razreda. V okviru RaP-a se pogovarjamo, seznanjamo, učimo, raziskujemo, pišemo, kuhamo, eksperimentiramo, ozaveščamo, spoznavamo, anketiramo, oblikujemo odnose ... na različnih vsebinah, ki smo jih oblikovali v sklope z naslovi:

1. Zdravje in varnost,
2. Hrana in prehranjevanje,
3. Kemijska (ne)varnost,
4. MMJ,
5. Kemija na krožniku,
6. Zdrava in varna ljubezen,
7. Odraščanje,
8. Ritem zdravja.

Najprej smo pričeli z raziskovanjem na temo zdravja oziroma sedenja naših učencev. Izdelali bomo raziskovalno nalogo z naslovom *Homo sedens*. Učenci 6. in 7. razreda so se že spoznali s kemijsko (ne)varnostjo. Trenutno pa sta zelo aktualni delavnici o odraščanju ter o zdravi in varni ljubezni.

Gibalni RaP se izvaja v času rekreativnega odmora, v katerem se pripravi več postaj oz. se ponudi večje število različnih športnih pripomočkov in učenci si lahko samo izberejo, s katero aktivnostjo bodo prefiltrirali svoje telo in ga napolnili z novimi atomi kisika, s tem pa pripomogli k lažjemu, bolj dovzetnemu in bolj zbranemu sodelovanju pri pouku. Aktivni smo tudi v prostih urah pri dveh skupinah deklet devetošolk. Več gibanja smo vpeljali v jutranje varstvo prvega razreda, športno pa osmišljamo tudi čas, preživet v podaljšanem bivanju. dr. Nataša Rizman Herga in Simona Brumen, prof.

Migali bomo skozi barvitost in pomen olimpijskih krogov. Barve krogov pomenijo pet med seboj povezanih celin. Skozi spoznavanje značilnosti iger oz. elementov iger različnih celin bomo nadgradili motorična znanja, v gibu bomo prisluhnili svojemu telesu, v izboljšani popravilnici bomo preventivno in kurativno delovali na telesne nepravilnosti, ob glasbi, petju in pravlji bomo ritmično ustvarjali Gibajoče pripovedovanje. Povezovala nas bodo olimpijske vrednote: prizadevanje za odličnost, izkazovanje spoštovanja in praznovanje prijateljstva.

MINISTRICA NA ZAJTRKU PRI NAS NA ŠOLI

Letošnji tradicionalni glasbeno obarvan. slovenski zajtrk je bil Zbranim je spregovorila za nas prav poseben tudi ministrica. Med dogodek, saj nas je prisotnimi gosti so obiskala ministrica za poleg župana Alojza kmetijstvo, gozdarstvo Soka, ki je učencem in prehrano dr. povedal, da je tudi sam Aleksandra Pivec, ki navdušen čebelar, bili ima korenine v naših tudi nekateri lokalni krajih in je tudi bivša dobavitelji, ki so za ta učenka naše šole, na dan prispevali kruh, kar smo še posebej jabolka, med, maslo in ponosni. Vodstvo šole, mleko in imeli pozneje predstavniki lokalne možnost spregovoriti z skupnosti in učenci ministrico. Po zaključku etno skupine Gudalo bogatega programa so so ji pred šolo si učenci skupaj z pripravili topel učitelji in gosti pripravili sprejem. Dan se je zajtrk v učilnicah, kjer nadaljeval s so združili kulturo in programom v šolski tradicijo in poskrbeli za jedilnici, ki so ga izvedli učenci pod mentorstvom učiteljev in je bil pevsko, literarno, plesno in

Metka Lešničar,
koordinatorka projekta

SKUPNOST UČENCEV OSNOVNE ŠOLE ORMOŽ

Vsak oddelek na Osnovni šoli Ormož predstavlja predstavnik, ki svoj oddelek zastopa na sestanku vseh predsednikov oddelčnih skupnosti. Ta vloga ni kar tako, saj mora predstavnik oddelka opravljati določene naloge, kot so sodelovanje v otroškem parlamentu, pri sprejemanju idej in novosti, prenašanje slišane informacije do svojih sošolcev, predvsem pa je vzoren učenec in s tem zgled ostalim sošolcem.

Kot predsednica skupnosti učencev šole sem zelo ponosna na učence naše šole. Vem, da skupaj lahko dosežemo vse in tudi kaj spremenimo.

V letošnjem letu smo se s predstavniki 4., 5., 6., 7., 8., in 9. razreda že udeležili treh dogodkov. Vsi menimo, da nam je to koristilo in prineslo veliko lepih izkušenj, ki smo jih lahko na razrednih urah že delili s sošolci.

Iza Korpar, predsednica Skupnosti učencev OŠ Ormož

SPREJEM PRVOŠOLCEV V ŠOLSKO SKUPNOST

Prvi teden v oktobru je pripadal našemu najljubšemu tednu – tednu OTROKA. To je teden, ki je namenjen otroku. In v ta namen smo v torek, 2. 10., učenci Osnovne šole Ormož uradno sprejeli naše najmlajše – prvošolčke – v skupnost učencev naše šole.

Zjutraj smo se vsi učenci Osnovne šole Ormož zbrali v kulturnem domu, kjer smo si najprej ogledali predstavo, ki nam jo je pripravilo Društvo za boljši svet. V predstavi so nam predstavili šolstvo skozi preteklost in to na nam zabaven način.

Po predstavi smo nadaljevali s programom za sprejem prvošolčkov. Učenci 9. razreda smo pomagali najmlajšim stopiti na oder in jih uradno sprejeli v skupnost učencev šole. Prebrali smo jim spodbudno pismo ter jim povedali, da jih želimo sprejeti. Pripadnost šolski skupnosti pa so morali prvošolčki nekako potrditi. Povedati so morali posebno zaobljubo.

Po povedani zaobljubi so bili vsi uradno sprejeti v našo veliko šolsko družino. Devetošolci smo jim za nagrado podarili vetrnice z namenom, da jim dajo novih moči, da se bodo v šoli imeli radi in se bodo z veseljem učili.

Iza Korpar in Nika Novak, predsednica in podpredsednica Skupnosti učencev Osnove šole Ormož

ZAobljUBA

Danes vam obljubljam,
da bomo pridni in se bomo lepo obnašali,
da bomo delili veselje,
da bomo spoštovali vse ljudi okoli sebe,
da bomo dobri prijatelji,
da bomo uporabljali besedi prosim in hvala,
da se bomo trudili dobro opraviti svoje naloge,
da bomo ponosni na svoje uspehe,
da se ne bomo pretepali,
da se bomo radi igrali s prijatelji,
da bomo ponosni na svojo šolo.

PREDAVANJE O MEDIACIJI

Vsi predsedniki in tajniki oddelkov smo v ponedeljek, 19. 11. 2018, bili na predavanju o mediaciji, ki ga je izvedla gospa Helena Polič Kosi.

Ob njenem razlaganju sem se poglobljala v vlogo mediatorja in si tako zapomnila veliko informacij. Zapomnila sem si, da mora mediator biti nepristranski, pošten ter spoštljiv. Njegova naloga je, da pomaga uspešno rešiti spor med vsaj dvema osebama, ki jima pravimo medianta. Veliko je bilo povedanega o tem, kako lahko s pomočjo mediatorja spore rešujemo v razredu, kar nam bo zagotovo prišlo zelo prav. Na predavanju smo tudi mi učenci aktivno sodelovali, kar je predavanje zelo popestrilo.

Želim si, da bi čim manjkrat prihajalo do sporov, saj je spor zelo neprijetna stvar. Nočem, da bi v šoli prihajalo do nasilja, zato smo v 5. b ob poglobljenem razmišljanju dobili idejo, da bi lahko na naši šoli imeli v vsakem razredu vsaj dva mediatorja. To vlogo bi lahko opravljal kar predsednik in tajnik oddelka.

*»Za vse nas dobro bo,
če v vsakem oddelku mediator bo
in spor se hitreje rešil bo.«*

Neža Kralj, predsednica 5. b

DAN ODPRTIH VRAT NA OSNOVNI ŠOLI STANKA VRAZA ORMOŽ

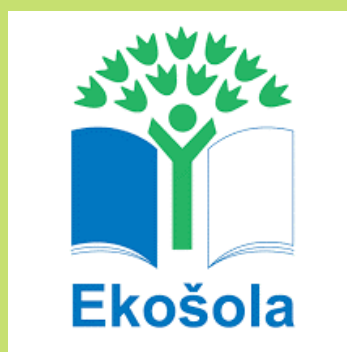
28. 11. 2018 smo se predstavniki oddelkov naše šole skupaj z učiteljicami odpravili na dan odprtih vrat Osnovne šole Stanka Vraza. Nekateri naši učenci so se z učenci šole Stanka Vraza srečali prvič, drugi pa z njimi aktivno sodelujemo že več let.

Najprej nas je v jedilnici njihove šole nagovorila ravnateljica Mojca Visenjak, ki nam je povedala nekaj besed o samem delovanju šole ter o programih, ki jih izvajajo. Po končanem uvodnem delu smo se obiskovalci dneva odprtih vrat razdelili v dve skupini ter si ogledali, kako poteka pouk na njihovi šoli. Videli smo različne načine, kako si učenci s prilagojenim programom pomagajo pri učenju in pri pouku. Pogledali smo si tudi delo logopedinje in opazovali delo delovne fizioterapevtke z učenko. Prav tako smo obiskali učence višjih razredov, ki so ravno v času našega obiska pekli piškote, ki smo jih kasneje tudi sami okusili. Po končanem ogledu smo se preselili v telovadnico, kjer so učenci Osnovne šole Stanka Vraza sodelovali pri športnih igrah skupaj z otroki iz vrtca Ormož, s katerimi se tudi čez leto veliko družijo.

Ta dan je na nas pustil velik vtis. Naučili smo se veliko o drugačnosti. Otroci smo med seboj različni, drugačni, imamo različne sposobnosti, značilnosti in vrednote, predvsem pa se zavedamo tega, da nas drugačnost bogati.

»Vsak človek mora biti hvaležen, ker je drugačen. Stvari bi bile dolgočasne, če bi bili vsi ljudje enaki. Drugačnost naredi svet lepši in boljši.« (Henry David Thoreau)
Maša Baum, predsednica 9. a

OŠ ORMOŽ JE EKO ŠOLA

Že 22. leto je OŠ Ormož vključena v projekt EKO šol Slovenije. Osnovno načelo delovanja programa Ekošola je, da bodo učenci kmalu v prihodnosti vplivali in sprejemali pomembne odločitve na vseh ravneh našega življenja. Program Ekošola je šola za življenje, zato v njem uresničujemo naslednja načela:

- skrb za človeka vključuje varovanje zdravja, izgradnjo medsebojnih odnosov ter skrb za okolje in naravo,
- okoljska vzgoja je sestavni del ciljev in vsebin vsakega predmeta v izobraževalnem programu,
- naravoslovne dejavnosti povezujejo cilje in vsebine med predmeti,
- vrednostni cilji so sestavni del življenja šole,
- dejavnosti mladih so odraz ustvarjalnosti, novih idej in konkretnih akcij oziroma projektov,
- vzgojno delo znotraj šole je celovito in povezano z lokalno skupnostjo in odločevalci.

Omenjena načela želimo čim bolj uresničevati skozi šolsko leto. Tako smo tudi v tem šolskem letu pristopili k dejavnostim, preko katerih bomo bogatili ekološke vsebine pri učencih. EKO detektivi (učenci) imajo posebno nalogo, saj pomagajo pri uresničevanju zastavljenih ciljev. Temeljne dejavnosti so:

- zbiranje odpadnih baterij, sijalk, malih električnih aparatov, odpadnih kartuš,
- sprotno ugašanje luči in zapiranje vodovodne pipe,
- zmanjšanje količine odpadne hrane pri malici in kosilu,
- izdelovanje novih predmetov iz zavrženih,
- pravilno ločevanje odpadkov po razredih,
- EKO branje za eko življenje,
- akcija zbiranja papirja.

Prvo akcijo zbiranja papirja smo izvedli konec meseca oktobra. Vsem, ki ste sodelovali v tej akciji, se najlepše zahvaljujemo, saj bomo denar, ki smo ga zbrali, uporabili pri nakupu novih igral in kolesarnice.

Nova tovrstna akcija bo ponovno meseca aprila, zato vas že sedaj prosimo, da zbirate papir, saj ga želimo zbrati čim več za nova igrala.

mag. Maja Korban Črnjavič in Dušanka Feguš, prof.,
koordinatrici EKO šole

OBISKALI SMO RDEČI KRIŽ

V šoli smo se pri družbi učili o gmotnem položaju, torej o ljudeh, ki nimajo toliko denarja, da bi lahko zadovoljili vsaj osnovne potrebe. Zato smo dobili idejo, da bi pomagali ljudem v stiski in s tem prispevali oblačila, igračke, različne pripomočke ... Ves teden smo v velike vreče zbirali stvari za ljudi, ki so potrebni naše pomoči.

Konec tedna smo odšli na Rdeči križ Slovenije Območno združenje Ormož. Delavka na RK

nam je povedala vse, kar smo hoteli izvedeti o pomoči ljudem in od kdaj deluje Rdeči križ Slovenije.

Ko smo odšli, sem se počutila odlično, da smo pomagali ljudem, ki nas v resnici potrebujejo.

Večkrat bi rada ponovila akcijo za pomoč ljudem.

Neža Kralj, 5. b

POHOD V ORMOŠKE LAGUNE

V ponedeljek, 1. 10. 2018, smo šli na pohod v ormoške lagune. Preden smo odšli, smo v šoli dobili malico. Ko smo prispeli tja, smo najprej pomalicali, po malici pa je prišel naš vodič gospod Dominik Bombek in nam razkazal lagune. Potem smo se odpravili proti opazovalnici. Nato smo si šli ogledat še vodne bivole, ptice, žuželke in rastline. Naravoslovni dan smo končali tako, da smo se odpravili proti šoli na kosilo.

Taja Arnuš in Nana Voršič, 4. a

OBISK KNJIŽNICE

v okviru projekta Rastem s knjigo

Tudi v šolskem letu 2018/2019 smo se vključili v projekt Rastem s knjigo, s katerim želimo sedmošolcem približati svet knjig in knjižnih zgodb z obiskom knjižnice, s predstavitvijo le-te, z uvajanjem v knjižniio-informacijsko opismenjevanje ter s podarjeno knjigo. Za letošnje šolsko leto je izbrana knjiga pisateljice Nataše Konc Lorenzutti *Avtobus ob treh*. Knjižničarji so naše učence 7. a in 7. b v torek, 17. 10. 2018, med obiskom knjižnice navduševali za branje književnih besedil, jim predstavili zbirko COBISS, digitalno zbirko gradiv in sistem UDK ter jih usmerjali k vseživljenjskemu branju.

dr. Irena Kandrič, mentorica

ŽIVALSKÉ VRSTÉ V ŠOLSKEM TERARIJU

V tem šolskem letu se je šolski akvarij spremenil v terarij. Terarij je umeten življenjski prostor za kopenske živali.

V našem terariju, ki je nad stopniščem v novem delu šole, živijo črčkov, 3 madagaskarski sikajoči ščurki in dva madagaskarska ružičastokrila paličnjaka.

Madagaskarski sikajoči ščurki živijo v naravi v tropskem deževnem gozdu na otoku Madagaskar. Aktivni so ponoči. Prehranjujejo se z odpadnimi ali gnijočimi deli rastlin, s poginulimi živalmi in z vsem, kar je organskega izvora. Oglašajo se tako, da sikajo. Zaradi drobnih krempljcev in blazinic na stopalih lahko plezajo po gladkih in hrapavih površinah – tudi po steklu v našem terariju. Zrastejo do 8 cm. Živijo v kolonijah. V našem terariju pa so le trije.

Črčki spadajo med dolgotipalne kobilice. Prehranjujejo se s sadjem in zelenjavo. So tisti prebivalci terarija, ki se najglasneje oglašajo. Zvok ustvarijo z drgnjenjem zgornjih kril drugo ob drugo.

Madagaskarski ružičastokrili paličnjaki se hranijo z različnimi vrstami listja (koprivini listi, listi vrtnice, listi zelene solate ...). So zelo nežni. Ne grizejo in jim lahko dovolimo, da nam plezajo po roki. So žuželke. So eksotična vrsta in jih zato ne smemo spuščati v naravo.

Naš terarij čaka še na boljšo osvetlitev. Vabimo vse, ki se še niste vsedli na klopec pred terarij, da to storite in si nove prebivalce naše šole tudi поблиže ogledate.

Ana in Jana Žnidarič
s sošolcem in sošolkami, ki skrbijo za terarij

Naravoslovni dan ŽIVLJENJSKA OKOLJA

V začetku šolskega leta, natančneje 19. 9. 2018, smo izvedli prvi dan dejavnosti z naslovom Življenjska okolja. Učenci prvega razreda so spoznavali drevesne vrste v parku, učenci drugega razreda so se odpravili v gozd, učenci tretjega razreda pa so občudovali obnovljen ribnik v Ormožu. Učenje je tokrat potekalo na drugačen način, učenci pa so pri delu v naravi zelo uživali in bili ustvarjalni.

Andreja Kolar, prof.

Fotografije šolskega terarija

POČITNIŠKI PASJI DIRENDAJ

Tudi letos smo se pri Živalovarstvenem krožku zaradi zanimanja otrok med jesenskimi počitnicami odločili izvesti Kužkovanje. Počitniški ponedeljek nam ni obljubljal lepega vremena, a nazadnje smo imeli veliko srečo, saj je bilo naše druženje s kužki obsijano s soncem.

Zbralo se nas je več kot 20, med nami pa je bilo 10 kužkov, zato smo se najprej podali na skupen sprehod skozi ormoški park. Tako smo se razgibali, kužki pa sprostili in spoznali. Druženje smo nadaljevali pred šolo, kjer smo najprej med seboj pozdravili kinologinjo Petro Pleh, vzrediteljico pasme aljaški malamut in inštruktorico v pasji šoli. Pogovarjali smo se o pasmah psov, o osnovni poslušnosti psa in o tem, kako poskrbeti, da bo psu ob nas lepo. Učiteljica Simona Brumen nas je naučila plesti pasje igračke iz starih majic, skupaj s kužki pa smo se razgibali še na poligonu, ki smo ga postavili pred šolo.

Druženje smo zaključili v prijetnem vzdušju, saj je stik z živalmi za otroke vedno blagodejen in pomirjujoč.

Tina Zdravec, mentorica

JESENSKI KROS z medgeneracijskim sodelovanjem in s popestritvenimi postajami

Lep sončen in vetroven jesenski dan nas je pričakal v soboto, 29. 9. 2018, ko smo izvedli prvi športni dan v letošnjem šolskem letu.

Na športnem dnevu smo odtekli kros v ormoškem mestnem parku. Kros je tek čez drn in strn, kljub majhni rosi in kupčkom krtovega kraljestva so vsi naši učenci zmogli premagati progo. Mlajši učenci so pretekli 600-metrsko razdaljo, starejši učenci pa starosti in sposobnostim primerno 1000-metrsko razdaljo.

Šolarji se v šoli dobro počutimo, še lepše pa nam je v družbi staršev, zato smo starše povabili na naš kros. V veselje nam je, da so se odzvali v velikem številu, saj so s spodbudnimi besedami in nasmehi olajšali tremo pred tekom.

Da pa pred ali po odtečenem krosu ne bi opazovali in poslušali le ptic, smo si dan v parku popestrili s postajami, na katerih smo se seznanili z različnimi športnimi zvrstmi. Malo smo migali z boki, se pomerili v moči, premagali kakšno prepreko, zavrteli palico, se ciljali z žogo ...

V ta namen smo medse povabili:

1. Dodgeball klub Pomurje,
2. Karate do klub Ptuj,
3. PŠ Moreno,
4. Kickboxing klub Ormož,
5. Gimnastično društvo Ptuj,
6. Košarkarski klub Ljutomer,
7. Grajski center Ormož (Jano Plavec, ki je predstavila jogo za otroke),
8. GŠO Mažorete (Mojca Feguš)
9. Športno šolo DADA (Damjan Rajh),
10. Katjo Feguš (aerobika),
11. Alenko Simonič (ZD Ormož), ki je predstavila način oživljanja,
12. Albino Črnjavič (ZD Ormož), ki je prikazala korektivne vaje ter raztezne vaje po aktivnosti.

Simona Brumen, prof.

Kulturni dan v TEDNU OTROKA

V tednu otroka (2. 10. 2018) so imeli učenci 1. VIO kulturni dan. Pričeli so ga z ogledom predstave Šolski vrtiljak 2, ki so jo odigrali člani društva Za boljši svet. Po predstavi je sledila slovesnost za prvošolčke, saj so bili sprejeti v skupnost učencev OŠ Ormož.

Z dejavnostmi so potem nadaljevali v šoli. Učenci 1. VIO so se z žrebom razdelili v 9 skupin. Vsaka skupina se je določen čas igrala gibalno igro. Nato so krožili tako dolgo, da so preizkusili vseh 9 iger. Učenci so morali upoštevati navodila iger, medsebojno sodelovati, si pomagati in biti strpni do drugih. Igrali so se v učilnicah, na hodnikih in v telovadnici. Učiteljice so pripravile naslednje igre: ristanc, miška, kaj ješ, prostor na moji desni je prazen, ali je kaj trden most, igre s padalom, igre s kolebnico, gnilo jajce, gumitvist, zvezde metat.

Čas igranja je prehitro minil. Učiteljice so morale obljubiti, da se bodo take in podobne igre zagotovo igrali še kdaj.

Aleksandra Kociper, prof.

Feri Lainšček: PROSTI ČAS

Kaj vemo o času? Da gre in mineva.
Je zdajšnji, pretekli, prihodnji in večni.
Nam gleda na ure, ne mara zamude
in teče prehitro, ko skupaj smo srečni.

Najboljši od časov so časi svobodni,
najlepši pa čas, ki porabiš ga zase.
Lahko ga po svoje deliš in sestaviš,
lahko le skomigneš pa rečeš »ne-da-se«.

Zato si želimo več prostega časa,
Več časa za sanje, za ždenje, cartanje,
za urice polne prijetne bližine
in tihe trenutke za samost in branje.

Želimo si čas za otroško veselje,
za družbo, za igro, za noro zabavo,
za možnost, da včasih res gremo po svoje
in polni nemira se zleknejo v travo.

Vse želje so skupne in tudi posebne.
Vsak nosi kaj v srcu, kar drugi ne čuti.
Življenje je čudež in vse je mogoče,
ko ptica mladosti razpira peruti.

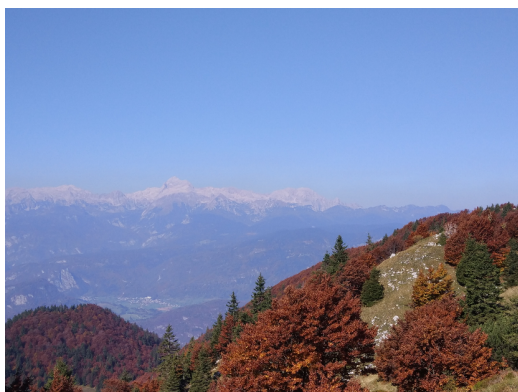

Športni dan POHOD NA HAJNDL

Zadnji dan tedna otroka so se učenci od 1. do 3. razreda skupaj z učiteljicami odpravili na prvi pohod v tem šolskem letu. Pot nas je vodila skozi Ormož do Lente in nato na Hajndl. Med potjo smo imeli čas za klepetanje, opazovanje narave, iskanje različnih zanimivosti in sproščeno druženje med razredi.

Ob koncu pohoda smo z zadovoljstvom ugotovili, da smo pot vsi zmogli brez težav, prehodili smo malo manj kot 8 kilometrov in se ob tem lepo imeli.

Stanka Hebar, prof.

Planinski izlet na SORIŠKO PLANINO

Soriško planino smo s planinskim krožkom obiskali v soboto, 13. 10. 2018. Na izlet smo se odpravili množično s kar dvema avtobusoma. Soriška planina je znana predvsem po smučišču, ki je urejeno na njenih strminah. Manj znani pa so vrhovi, ki so posejani po njej in s katerih je prekrasen razgled proti Triglavskim višinam in Soškim globinam. Z Možica imamo namreč krasen pogled proti Triglavu. Zanimivo je tudi, da je to edini vrh, s katerega lahko vidimo tako Blejsko kot Bohinjsko jezero. Fante pa je najbolj navdušil bunker, ki se skriva pod vrhom in je ostanek alpskega zidu izmed obeh svetovnih vojn.

Obiskali smo tudi Slatnik in Lajnar, kjer pa navduši predvsem pogled v dolino reke Soče, ki je globoko pod nami. Seveda so tudi po ostalih vrhovih posejani bunkerji, vendar ni bilo časa, da bi vse raziskali.

Najvzdržljivejši so se podali za konec še na Dravh, tisti z manj kondicije in predvsem volje pa so se šli okrepčat v Litostrojsko kočo. Seveda smo se na koncu v koči zbrali vsi in se ob dogovorjeni uri odpravili proti avtobusu in domov.

Stanka Hebar, prof., mentorica

NA KLEPETU Z ...

UČITELJICO METKO LEŠNIČAR

Vsak od 37 učiteljev na OŠ Ormož prispeva svoj delček v mozaik vzgoje in izobraževanja mladih generacij, ki jih naša šola pripravlja na življenje. Še posebej dragoceni pa so tisti učitelji, ki so že nekaj desetletij vpeti v delo z mladimi, saj ravno skozi izkušnje, ki so jih pridobili z leti, mladim lahko dajo še kanček več sebe kot njihovi mlajši kolegi. Učiteljica Metka Lešničar je Osnovni šoli Ormož dala že velik del sebe in pustila ogromno lepih sledi skozi svoje pestro in srčno delo, ki je razpeto med poukom biologije, gospodinjstva in etike ter številnimi drugimi dejavnostmi. Prav gotovo pa je prav ona zaslužna za zdravo in raznoliko prehrano na naši šoli ...

Učiteljica Metka, katero je vaše prvo šolsko leto na OŠ Ormož? Ste bili prej zaposleni še kje drugje?

Začetki mojega službovanja na OŠ Ormož segajo v leto 1984. Čas, ko sem končala študij, mladim glede zaposlitve ni bil najbolj naklonjen. Zaradi dokončane ne najbolj posrečene študijske kombinacije biologije in družbeno moralne

vzgoje se mi je po dveh letih čakanja ob vpisu na študij gospodinjstva v Ljubljani ponudila priložnost stalne zaposlitve na naši šoli, ki sem jo kot mlada navdušenka sprejela z odprtimi rokami. Moje čisto prvo učiteljsko službovanje pa je bilo že prej na OŠ Središče ob Dravi, kjer sem kot absolventka Pedagoške akademije Maribor nadomeščala učitelja, ki je bil v bolniškem staležu.

So na naši šoli še učitelji, ki so bili že takrat vaši sodelavci?

Spominjam se, ko sem se konec avgusta leta 1984 pred začetkom šolskega leta udeležila prve pedagoške konference, na kateri so bili prisotni tudi nekateri moji bivši učitelji. Prišla sem z mešanimi občutki, se »prelevila« v novo vlogo ter ob njihovih nasvetih in ob podpori takratnega ravnatelja Bojana Burgarja zaplula v prave učiteljske vode. Med njimi je bila tudi moja vzornica, bivša učiteljica in cenjena sodelavka Vida Rajh. Še vedno upoštevam njene plemenite nasvete.

Se še spomnite prvih generacij učencev, ki ste jih poučevali? Kaj vam prej pobegne iz spomina – imena ali obrazi?

Učencev prve generacije se še posebej rada spominjam. Kar se tiče spomina, imam srečo. Nemalokrat srečam uspešne kmetovalce, zidarje, podjetnike, zdravnike, kuharice idr., ki izhajajo iz naše šole, pa poklepetamo o dogodkih (pripetljajih), ki so se nam vtisnili v spomin ...

“V življenju ni nikoli za nič prepozno, le opogumiti se je treba in vztrajati ...”

Ste tudi mentorica mladim glasbenikom etno skupine Gudalo. Kako ste prišli do ideje za nastanek te skupine? Menda ste tudi sicer ljubiteljica narodno zabavne glasbe. Pa tudi harmoniko radi poprimete v roke ...

Pred leti smo imeli na šoli projekt z naslovom Iz babičine skrinje. Bila sem mentorica skupini, ki je pod vodstvom zunanjega sodelavca Ivana Kocjana izdelovala ljudske instrumente, na katere so učenci ob spremljavi harmonike tudi zaigrali. Porodila se nam je ideja, da ustanovimo etno skupino Gudalo, ki je na šoli skrbela in še skrbi za ohranjanje kulturne dediščine. Učenci so nastopali na prireditvah v domačem kraju, širom po Sloveniji in v tujini. Mnogo članov se je že menjalo, ker so končali osnovnošolsko obveznost, ime in tradicija pa sta se ohranili. Ker sem ljubiteljica večine zvrsti glasbe, predvsem pa narodno zabavne in sem tudi mentorica etno skupine, sem se v zrelih letih lotila igranja na diatonično harmoniko, ki je bila želja moje neizpete mladosti. Še en dokaz več, da v življenju ni nikoli za nič prepozno, le opogumiti se je treba in vztrajati ...

Poučujete biologijo (naravoslovje), gospodinjstvo in tudi etiko. Ste poučevali še kateri predmet? In katerega od teh imate najraje?

Na šoli poučujem biologijo, državljansko in domovinsko kulturo ter etiko, ki se je v času mojega izobraževanja pa do danes kar 6-krat preimenovala (Temelji socialistične morale, Samoupravljanje s temelji marksizma, Družbeno moralna vzgoja, Etika in družba, Državlјanska in domovinska vzgoja in etika, Državlјanska in domovinska kultura ter etika), ter gospodinjstvo. Poučujem pa še izbirna predmeta sodobno pripravo hrane in turistično vzgojo, s katero želim učence popeljati v spoznavanje turistične abecede in v svet turizma. Poučevala pa sem tudi naravoslovje. Na začetku službovanja v Središču ob Dravi sem zraven biologije, poučevala še kemijo, fiziko in tehniko.

Glede najljubšega predmeta poučevanja se ne morem opredeliti, saj se med seboj vsi prepletajo, tako da se da iz vsakega izvleči nekaj uporabnega, kar se ob teoretičnih vsebinah koristno uporabi v praksi (zdravje, morala, kultura, estetika, prehrana ...). Moram pa priznati, da sem po duši čisti naravoslovec. Nepozabni so spomini na selitev v novo šolo na Hardeku, kjer smo skupaj z učenci 5. razreda dodatnega dela iz spoznavanja narave in učenci 4. razreda pod mentorstvom učitelja Cirila Rudolfa združili moči in uredili šolski vrt, ki je bil učilnica v naravi, na katerem smo pridelovali zelenjavo za potrebe šolske kuhinje. Stara šolska klet je bila kot naročena za gojenje šampinjonov, ki smo jih letno pridelali čez 800 kg in tako prihranili stroške šolske prehrane. Vedno sem bila praktično nastrojena z željo živeti v naravi z naravo ...

Če bi morali primerjati šolo takrat, ko ste začeli, in današnjo šolo – kaj ugotovite?

Ob primerjavi šole iz preteklih let pa do danes moram povedati, da so precejšnje razlike zaradi sistema, ki od učitelja zahteva vse več administrativnega dela. Meni pa je še vedno na prvem mestu pouk. Okrnjene so tudi nekatere praktične vsebine pri predmetih, ki jih poučujem. Praktični pouk in nazornost pa sta pri določenih vsebinah veliko pomembnejša od teoretičnih osnov, saj je to šola za življenje.

Bili ste tudi mentorica številnim uspešnim mladim raziskovalcem pri nagrajenih raziskovalnih nalogah. Prav tako ste mentorica učencem pri Veseli šoli, tekmovanju v znanju o sladkorni bolezni in iz Rdečega križa. Katero od naštetih področij vam je največji izziv?

Ob pouku se mi zdi precej pomembno nadgrajevati znanje otrok na njihovih močnih področjih ter jim pomagati doseči željene cilje. Moramo jim dati vedeti, da sta samo želja in cilj premalo. Potrebna je tudi volja, vztrajnost in delavnost. Ob vsem tem bi želela omeniti, da so ob moji pomoči in pomoči ostalih učiteljev naši učenci naredili prve korake na poti raziskovalnega dela in osvajali priznanja. Z učenci smo raziskovali področje naravoslovja, sociologije, tehnike, ekonomike gospodinjstva, etnologije, turizma ...

Dolga je tudi zgodovina tekmovanja iz prve pomoči, ko so učenci naše šole osvajali najvišja mesta na občinskih tekmovanjih, na katerega sva jih pripravljali skupaj z upokojeno učiteljico Silvo Horvat. Mnogi med njimi so danes priznani zdravstveni delavci. Naslednica tega tekmovanja je Širjenje znanj o Rdečem križu. V okviru tega tekmovanja učenci spoznavajo zdravstveno vzgojne vsebine, kot so: alkoholizem, kajenje, prva pomoč.

Že 18 let poteka na naši šoli tekmovanje na temo Kaj več o sladkorni bolezni, ki poteka na dveh nivojih, na šolskem in državnem. Večina učencev, ki se je udeležila državnega tekmovanja, je osvojila srebrna in zlata priznanja.

Nenazadnje moram omeniti še tekmovanje iz Vesele šole, ki mlade vzpodbuja k celovitemu pridobivanju znanja, veščin in spretnosti. Učenci širijo znanje in splošno razgledanost in poglobljajo že usvojena znanja nad zahtevnostjo rednega programa osnovne šole. Tudi na tem področju so zelo uspešni.

Na šoli sem 18 let vodila projekt Zdrava šola, ki zajema celotno življenje in delo šole ter izbrane vsebine z zdravstveno vzgojnega področja. Sedaj ta projekt vodi mlajša kolegica.

Že 8 let zapored se na šoli izvaja projekt Shema šolskega sadja in zelenjave. Kot predhodnico tega projekta smo 3 leta med 14. šolami v državi izvajali projekt Jabolko v šoli in se uspešno predstavili na zaključni prireditvi v Litiji. V okviru ŠSSZ je otrokom ob rednih obrokih hrane 2-krat tedensko omogočeno uživanje svežega sadja. Projekt financira Ministrstvo za kmetijske trge in razvoj podeželja s finančno podporo Evropske unije.

Na šoli ste tudi vodja prehrane in tesno sodelujete s šolsko kuhinjo. Vi ste tisti, ki kreirate šolski jedilnik. Kakšne so smernice zdrave prehrane, če jih primerjamo z nekaj leti nazaj?

Prehrana in način življenja imata pomemben vpliv na naše zdravje in počutje odrasčajočih otrok in mladine. Zdrave prehranjevalne navade, ki jih otroci pridobijo v šoli, ugodno vplivajo na izbiro živil in način prehranjevanja tudi v kasnejšem življenjskem obdobju. Potrebno je upoštevati smernice zdrave prehrane, ki poleg priporočenih živil iz vseh skupin upoštevajo predvsem živila iz domačega okolja in sistem kratkih verig. Tu gre za čim krajšo pot od proizvajalca do potrošnika.

Kaj svetujete glede zdrave prehrane našim učencem in njihovim staršem?

Učenci dobro poznajo razliko med dobro in zdravo hrano. Uživanje vseh vrst hrane in živil v zmernih, priporočenih količinah ob zadostnem gibanju in pitju tekočine vodi po poti k zdravemu življenju v izogib boleznim sodobne civilizacije.

RAZRED SE PREDSTAVI ...

1. A

1. a so strnili svoje vtise ...

V 1. a se zelo zabavamo in se imamo radi. (Maj, Tajda) Naša učilnica je čista kot blisk,
vse je urejeno in na svojem mestu, okna okrašena. (Svit, Gal, Klemen)

Imamo super učiteljici Urško in Ksenjo in se veliko učimo ter hodimo na sprehode.
(Teja K., Jaka, Rene) Pri likovni vzgoji ustvarjamo, pri športu se igramo zabavne igre in
pri matematiki računamo. (Teja Š., Nejc, Jure)

Vsi radi in dobro rešujemo naloge. (Kaja, Miha) Poznamo dneve v tednu in števila do 5.
(Žan, Neža)

Veseli smo, ko imamo odmor in ko nam naši dobri kuharji pripravijo okusne jedi. (Vid,
Maik)

1. B

V 1. b nas je 21 učencev, od tega 12 deklic in 9 dečkov. Učiteljici Stanka in Breda se trudita, da bi nas kar največ naučili. Šolo radi obiskujemo. Da nas boste bolje spoznali, pa vam bomo zaupali, kaj imamo še radi:

Kaja: »Božanje konja.«

Ela: »Cartam svoje plišeeke.«

Izabela: »Rada imam sneg.«

Mia: »Ko sneži.«

Kevin: »Mamo in ata.«

Flora: »Kadar grem na bazen.«

Eva Katarina: »Igranje z babyborni.«

Teja: »Igranje s sestrico.«

Jon: »Božička.«

Alexandra: »Konjičke.«

Neža: »Cartanje z mamico.«

Leni: »Božanje svojega zajčka.«

Nejc: »Igranje s sestrico.«

Maj: »Vožnjo s kroserjem.«

Anika: »Igranje z dojenčki.«

Filip: »Smučanje.«

Miha: »Igranje z avtomobilčkom.«

Eva: »Sankanje.«

Rok: »Terenski avtomobilček.«

Tim: »Nogometne igrice.«

BISTVO JE OČEM SKRITO

Prihaja božič! Čas, ko je prižganih največ luči, čas, ko so mize najbolj polne, in čas, ko smo pogosto polno zaposleni. Naše misli švigajo sem ter tja, načrtujejo presenečenja in računajo, katero senzacijo lahko letos privoščimo sebi in svojim dragim. Morda nam misli kdaj pa kdaj hote ali nehote uidejo tudi k sosedom: »Le kaj si bodo pa oni letos privoščili?« In če takšne misli uidejo nam, kako ne bi našim otrokom? Kaj hitro se tudi otroci znajdejo pod pritiskom nenehnega primerjanja in merjenja lastne vrednosti po velikosti škatle, ki jih čaka pod božično smrečico. Ko tako z njimi tekamo iz enega nakupovalnega centra v drugega, skupaj z nami tudi oni ugotavljajo, da božič ne predstavlja več umirjenega in srečnega praznika, ki ga lahko delimo in preživimo s svojimi dragimi, ampak je postal sredstvo dokazovanja. Toda kaj če bi letos našim otrokom pokazali drugačno, boljšo pot? Kaj če bi božiču vrnili božič? Kaj če bi zopet našli bistvo božiča? Naj to spet postane čas, ko nas otroci ne bodo spraševali o velikosti darila, ki jih bo čakalo pod smrečico, ampak bodo z nami razmišljali o količini piškotov, ki jih bomo spekli skupaj. Naj to postane čas, ko se bomo umirili in skupaj z otroki prebrali zgodbo, dve ali celo tri, pa tudi če to pomeni, da nam bo zmanjkalo časa za nakup še tistega zadnjega darila. Naj to spet postane čas, ko bomo hrano, ki je ne potrebujemo, raje odnesli ven na ulico nekomu, ki ni tako privilegiran kot mi, kot pa da bi jo zavrgli. Naj to postane čas, ko bodo naši otroci spet razumeli bistvo praznikov – da smo skupaj in da je naša sreča odvisna zgolj od nas samih. In naj nas spet razsvetli spoznanje, da bistvo božiča ni v tem, kar naše oči lahko vidijo in naše roke lahko otipajo. Bistvo božiča se ne skriva niti v številu luči, ki jih prižgemo, količini daril, ki jih nakupimo, ali senzaciji, ki si jo privoščimo mi ali naši sosedje. Bistvo božiča je očem skrito. Naj letos v naših srcih zavist ne najde prostora, ampak naj srca napolni hvaležnost za vse dobro, česar smo bili v preteklem letu deležni, hvaležni pa bodimo tudi za vse tiste izkušnje, zaradi katerih smo danes močnejša in boljša oseba. Prisezimo si, da bo letošnji božič drugačen. Naj bo povsem naš in točno takšen, kot smo si ga zamislili; tudi če drug drugemu poklonimo zgolj tisto dragocenost, ki jo ima čisto vsak človek na svetu – ČAS. In še misel avtorja Jesseja Jacksona, ki jo namenjam vsem nam, staršem in učiteljem:

"Your children need your presence more than your presents."

Srečne, mirne in radosti polne praznike vsem nam, ki si bomo dovolili ponovno odkriti bistvo božiča.

Katja Bencak, prof.

UČENJE SKOZI UMETNOST

V petek, 7. 12. 2018, smo se odpravili v Maribor. Naš prvi postanek je bil na II. gimnaziji. V svojem amfiteatru so nam dijaki in profesorji najprej predstavili šolo, nato pa smo bili razdeljeni v skupine, v katerih smo se pridružili pouku. Sama sem se pridružila kemiji, pri kateri smo izvedli poskus, s katerim smo ugotavljali, kako se spreminjajo snovi glede na to, ali jim spremenimo temperaturo ali tlak. Druga gimnazija me je pritegnila, saj imajo veliko dijaških izmenjav, komunikativne profesorje ter zanimive krožke, v okviru katerih prirejajo predstave, koncerte ...

Sledil je ogled umetnostne galerije, kjer smo si ogledali dela sodobnih umetnikov. Razstava ni bila običajna, saj niso bile razstavljene samo slike, ampak so bili tudi videoposnetki, zvočniki, ventilatorji – prikazani na poseben način. Po ogledu razstave smo izražali svoja mnenja o razstavi ter s pomočjo učnih listov zapisovali vtise z razstave.

Odpravili smo se tudi v lutkovno gledališče, kjer so nam predstavili senčno gledališče, nam razkrili skrivnosti senc ter nam pokazali lutke, ki smo jih lahko tudi otipali. Poleg senčnih lutk so nam predstavili tudi nekatere druge vrste lutk – marionete, namizne lutke, ročne lutke ...

Sledil je sprehod skozi rove do samostana, v katerem potekajo koncerti. Nato smo se razdelili v dve skupini. Prva si je ogledala musical Sen kresne noči v angleškem jeziku, ki so ga zaigrali dijaki II. gimnazije, druga skupina pa je odšla na voden ogled Maribora.

Ob koncu dneva smo se zbrali pred II. gimnazijo, kjer smo zaključili ekskurzijo, se vkrcali na avtobus ter se polni lepih vtisov odpeljali proti domu.

Ana Štibler, 8. b

LEDENA PRAVLJICA

»Ne pozabite na toplino srca, na širino ljubezni in na lepe besede, ki ogrejejo srce, pa ne samo v prazničnih dneh, ampak sleherni dan.«

Leto je naokoli in v življenje učencev, učiteljev in vseh zaposlenih se je že naselil duh prihajajočih praznikov, saj smo v mesecu novembru začeli pripravljati našo tradicionalno prireditev, ki smo jo poimenovali Ledena pravljica. Ob že tako natrpanih rednih urnikih smo v mesecu decembru našli čas za izdelovanje daril za praznični bazar, učenje plesnih korakov, za petje in igranje prazničnih pesmi.

Težko pričakovani ponedeljek, 10. 12. 2018, smo preživeli z mislijo in željo, da vsem, ki ste se udeležili naše prireditve, polepšamo prihajajoče praznike. Želeli smo vas spomniti, da je čas, ki prihaja, namenjen vrednotam, ki jih nosimo v sebi in nas bogatijo. Želeli smo, da vsi začutimo, da so ljubezen, sreča in spoštovanje tiste vrednote, ki nas bogatijo, in da nam božič, ki nam ga ponujajo mediji in nakupovalni centri, tega ne more dati. Mi smo tisti, ki svoje drobne lučke prižigamo in jih delimo med ljudi. Mi smo tisti, ki naredimo praznike čarobne in ponudimo roko, srce in objem.

V duhu prazničnega dogajanja smo pripravili praznični kulturni program, v katerem smo vsi nastopajoči to sporočilo ponesli med ljudi. Letos smo bogato založenemu bazarju dodali številne delavnice, v katerih so se obiskovalci lahko družili, peli, plesali, se igrali, poslušali pravljice, ustvarjali in se sladkali z dobrotami, ki so jih z ljubeznijo pripravili kuharji in učenci naše šole. Starši in učenci pa so odprli svoja srca in se množično odzvali na dobrodelno zbiranje plišastih medvedkov in drugih igračk, ki smo jih že podarili Območnemu združenju Rdečega križa Ormož, ki jih bo razdelil med otroke v prazničnih darilih.

Izkupiček letošnjega bazarja bomo namenili nakupu in obnovi šolskih igral ter urejanju igrišča za učence. Za vse dobrodelne prispevke se vsem iskreno zahvaljujemo.

Posebnost letošnje prireditve, ki poteka znotraj prireditev Severolandije, pa je bila otvoritev drsališča, ki bo našim otrokom vse do konca meseca februarja na voljo za brezplačno drsanje.

Alenka Šalamon, predm. učit.

Izdelki učencev 1. razreda